

Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Policji, rzecznika dyscyplinarnego i rzecznika dyscypliny finansów publicznych — w związku z prowadzonym przeciwko żołnierzowi postępowaniem;

- 4) zwolnienia żołnierza z okresowej służby wojskowej — na 7 dni przed dniem zwolnienia.

§ 21. W opinii uwzględnia się, stosownie do okoliczności:

- 1) stan i rozwój kwalifikacji żołnierza, ze szczególnym uwzględnieniem przydatności do służby na stanowiskach dowódczych, i wykonywanie funkcji specjalistycznych;
- 2) ocenę cech osobowości żołnierza, w tym szczególnie odporności psychicznej i fizycznej oraz zdyscyplinowania;
- 3) stan zdrowia, doznane rany i kontuzje;
- 4) ocenę realizacji zadań służbowych oraz przydatność na zajmowanym stanowisku służbowym;
- 5) predyspozycje do zajmowania innych stanowisk służbowych;
- 6) ocenę ogólną.

§ 22. Opinię doręcza się:

- 1) opiniowanemu żołnierzowi, na jego wniosek;
- 2) organowi, o którym mowa w § 20 ust. 2 pkt 3, jeżeli wystąpił o jej sporządzenie.

§ 23. W przypadku, o którym mowa w § 20 ust. 2 pkt 4, opinię doręcza się żołnierzowi z urzędu.

§ 24. 1. Przełożony opiniujący zapoznaje żołnierza z treścią opinii w ciągu 3 dni od dnia jej sporządzenia.

2. Żołnierz potwierdza własnoręcznym podpisem zapoznanie się z opinią. W razie odmowy złożenia podpisu, na opinii sporządza się adnotację o tej odmowie.

3. Żołnierz może wnieść zażalenie na wydaną opinię do osoby będącej bezpośrednim przełożonym przełożonego opiniującego, drogą służbową, w terminie 14 dni od dnia zapoznania się z treścią opinii.

4. Żołnierz zwolniony z okresowej służby wojskowej wnosi zażalenie na wydaną opinię za pośrednictwem wojskowego komendanta uzupełnień właściwego ze względu na miejsce jego pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące.

§ 25. 1. Przełożony, do którego wniesiono zażalenie wskazane w § 24 ust. 3 i 4, rozstrzyga ostatecznie o treści opinii przez:

- 1) utrzymanie jej w mocy;
- 2) zmianę jej treści w części lub w całości.

2. O sposobie załatwienia zażalenia zawiadamia się zainteresowanego żołnierza oraz jego przełożonego opiniującego.

§ 26. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2004 r.

Minister Obrony Narodowej: *J. Szmajdziński*

1448

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 19 maja 2004 r.

w sprawie należności żołnierzy niezawodowych za podróże służbowe

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy niezawodowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 693, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa wysokość oraz tryb przyznawania należności za podróże służbowe żołnierzom niezawodowym.

2. W przypadku żołnierzy niezawodowych skierowanych do pełnienia służby wojskowej poza granicami państwa przepisy rozporządzenia stosuje się z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wydanych na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. Nr 162, poz. 1117).

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) żołnierz — żołnierza odbywającego zasadniczą służbę wojskową, nadterminową zasadniczą służ-

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 166, poz. 1363 i Nr 200, poz. 1679 oraz z 2003 r. Nr 166, poz. 1609 i Nr 179, poz. 1750.

bę wojskową, przeszkolenie wojskowe, ćwiczenia wojskowe i okresową służbę wojskową oraz pełniącego służbę wojskową w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny, a także pełniącego służbę kandydacką;

- 2) krajowa podróż służbowa — wykonywanie przez żołnierza zadań służbowych poza miejscowością stanowiącą siedzibę jednostki wojskowej lub wydzielonego pododdziału, w której żołnierz pełni służbę wojskową, zwaną dalej „stałym miejscem pełnienia służby”, w terminie i miejscu na terenie kraju określonych w poleceniu wyjazdu służbowego;
- 3) zagraniczna podróż służbowa — wykonywanie przez żołnierza zadań służbowych poza granicami państwa w terminie i miejscu określonych w poleceniu odbycia zagranicznej podróży służbowej, wydanym przez właściwego przełożonego.

§ 3. 1. Polecenie odbycia krajowej podróży służbowej wydaje dowódca jednostki wojskowej lub upoważniony przez niego dowódca wydzielonego pododdziału — w stosunku do żołnierza pełniącego służbę w podległej mu jednostce wojskowej lub wydzielonym pododdziale.

2. Czas krajowej podróży służbowej określony w poleceniu wyjazdu służbowego obejmuje czas pomiędzy wyjazdem ze stałego miejsca pełnienia służby i powrotem do tego miejsca.

§ 4. 1. Z tytułu krajowej podróży służbowej żołnierzowi przysługują:

- 1) diety;
- 2) zwrot kosztów:
 - a) przejazdu na trasie od stałego miejsca pełnienia służby do miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej i z powrotem,
 - b) noclegów lub ryczałt za nocleg,
 - c) dojazdu środkami komunikacji miejscowej w formie ryczałtu;
- 3) zwrot innych niezbędnych i udokumentowanych wydatków poniesionych w związku z podróżą służbową.

2. Należności, o których mowa w ust. 1, nie przysługują żołnierzowi odbywającemu podróż służbową w składzie załogi jednostki pływającej albo przebywającemu na tej jednostce — za czas wykonywania przez niego zadań służbowych w morzu i w portach.

3. Żołnierzowi, którego zwykłe obowiązki służbowe polegają na stałym wykonywaniu czynności służbowych na obszarze garnizonu obejmującego swoim terytorium granice administracyjne kilku miejscowości, w przypadku odbywania krajowej podróży służbowej na obszarze tego garnizonu przysługuje jedynie zwrot kosztów przejazdów określonych w ust. 1 pkt 2 lit. a.

§ 5. 1. Kwotę diety ustala się w wysokości określonej w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju, wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.²⁾).

2. Jeżeli krajowa podróż służbowa trwa:

1) nie dłużej niż dobę i wynosi:

- a) mniej niż 8 godzin — dieta nie przysługuje,
- b) od 8 do 12 godzin — przysługuje 1/2 diety,
- c) ponad 12 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości;

2) dłużej niż jedną dobę — za każdą dobę przysługuje dieta w pełnej wysokości, a za niepełną, ale rozpoczętą dobę:

- a) do 8 godzin — przysługuje 1/2 diety,
- b) ponad 8 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości.

3. Dieta nie przysługuje:

1) w szczególności za czas pobytu w stałym miejscu pełnienia służby, miejscu zamieszkania lub na leczeniu w zakładzie opieki zdrowotnej;

2) jeżeli na podstawie odrębnych przepisów żołnierz z tytułu odbywania podróży służbowej otrzymał bezpłatne wyżywienie w naturze lub równoważnik pieniężny w zamian za wyżywienie.

§ 6. 1. Środek transportu odpowiedni do odbycia podróży służbowej, a także jego rodzaj i klasę, określa w poleceniu wyjazdu służbowego dowódca, o którym mowa w § 3 ust. 1, uwzględniając posiadane przez żołnierza uprawnienia do przejazdów bezpłatnych lub ulgowych, dogodność połączeń na danej trasie oraz termin i pilność załatwienia sprawy.

2. Żołnierz, który w czasie podróży służbowej na obszarze kraju towarzyszy przedstawicielom państw obcych przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zaproszenie organów państwowych lub wojskowych, odbywa przejazd tym samym środkiem transportu oraz tym samym jego rodzajem i w tej samej klasie, którym podróżują ci przedstawiciele.

3. W uzasadnionych przypadkach, na wniosek żołnierza, dowódca jednostki wojskowej może wyrazić

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001 i Nr 120, poz. 1252.

zgodę na przejazdy w krajowej podróży służbowej pojazdem niepozostającym w dyspozycji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 7. 1. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje cenę biletu określonego środka transportu, z uwzględnieniem posiadanej przez żołnierza ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga przysługuje.

2. Żołnierzowi odbywającemu, za zgodą dowódcy jednostki wojskowej, przejazdy w krajowej podróży służbowej pojazdem, o którym mowa w § 6 ust. 3, przysługuje zwrot kosztów przejazdu w wysokości stanowiącej iloczyn przejechanych kilometrów przez stawkę za jeden kilometr przebiegu, określoną na podstawie przepisów, o których mowa w § 5 ust. 1.

3. Wysokość stawki za jeden kilometr przebiegu ustala dowódca jednostki wojskowej w poleceniu wyjazdu służbowego.

§ 8. 1. Za każdą rozpoczętą dobę odbywania krajowej podróży służbowej żołnierzowi przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej w wysokości 20 % diety.

2. Ryczałt nie przysługuje, jeżeli żołnierz odbywa podróż służbową pojazdem służbowym lub pojazdem, o którym mowa w § 6 ust. 3, albo gdy nie ponosi kosztów, na których pokrycie przeznaczony jest ten ryczałt.

§ 9. 1. Za nocleg żołnierzowi przysługuje zwrot kosztów noclegu w wysokości potwierdzonej rachunkiem, jednak nie większej za jedną dobę hotelową niż dwudziestokrotność diety.

2. Żołnierzowi, któremu w czasie krajowej podróży służbowej nie zapewniono bezpłatnego noclegu lub zakwaterowania albo który nie przedłożył rachunku za pobyt w kwaterze prywatnej lub w hotelu, przysługuje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 150 % diety.

3. Ryczałt za nocleg przysługuje wówczas, gdy czas podróży służbowej obejmował co najmniej 6 godzin pomiędzy godzinami 21⁰⁰ a 7⁰⁰.

4. Zwrot kosztów noclegu lub ryczałt za nocleg nie przysługuje żołnierzowi:

- 1) za czas przejazdu wagonem sypialnym lub z miejscami do leżenia oraz za czas pobytu w stałym miejscu pełnienia służby, zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały;
- 2) w przypadku gdy z miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej istnieje dogodny połączenie komunikacyjne umożliwiające codzienny powrót do stałego miejsca pełnienia służby;
- 3) w przypadku wykonywania zadań służbowych w porze nocnej, o której mowa w ust. 3, z wyjątkiem przypadków, gdy zadania te wymagają korzystania z usług zakładów hotelarskich;
- 4) w przypadkach gdy żołnierz odbywa podróż służbową:

a) w celu uczestniczenia w ćwiczeniach i szkoleniach poligonowych,

b) w związku z czasową zmianą miejsca postoju jednostki wojskowej lub wydzielonego pododdziału.

§ 10. 1. Na wniosek żołnierza dowódca, który wydał polecenie odbycia krajowej podróży służbowej, przyznaje zaliczkę na niezbędne koszty podróży. W takim przypadku żołnierz jest obowiązany rozliczyć zaliczkę w terminie 7 dni od dnia zakończenia podróży.

2. Wypłaty należności z tytułu krajowej podróży służbowej dokonuje się na podstawie polecenia wyjazdu służbowego oraz załączonych przez żołnierza dokumentów (rachunki, bilety), potwierdzających wysokość poniesionych wydatków nieobjętych ryczałtami, a także oświadczenia o okolicznościach mających wpływ na prawo do diet, ryczałtów lub zwrotu innych kosztów podróży bądź na ich wysokość.

3. Koszty przejazdu środkami publicznego transportu autobusowego lub kolejowego, z wyjątkiem przejazdu wagonem sypialnym lub z miejscami do leżenia, nie wymagają udokumentowania biletami.

4. Należności z tytułu krajowej podróży służbowej wypłaca się w terminie 14 dni od dnia przedłożenia przez żołnierza dokumentów, o których mowa w ust. 2.

§ 11. 1. Czas zagranicznej podróży służbowej liczy się w razie odbywania jej środkami komunikacji:

- 1) lądowej — od chwili przekroczenia granicy państwowej w drodze za granicę do chwili przekroczenia jej w drodze powrotnej do kraju;
- 2) lotniczej — od chwili startu samolotu w drodze za granicę z ostatniego lotniska w kraju do chwili lądowania samolotu w drodze powrotnej na pierwszym lotnisku w kraju;
- 3) morskiej — od chwili wyjścia statku z ostatniego portu polskiego do chwili wejścia statku w drodze powrotnej do pierwszego portu polskiego, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Jeżeli przekroczenie granicy państwowej odbywa się poza miejscowością stanowiącą miejsce zamieszkania lub stałe miejsce pełnienia służby żołnierza, za czas podróży od tej miejscowości do miejsca przekroczenia granicy i z powrotem żołnierzowi przysługują należności, o których mowa w § 4—10.

3. W przypadku żołnierzy odbywających podróże służbowe na jednostkach pływających Marynarki Wojennej czas zagranicznej podróży służbowej liczy się od chwili wejścia jednostki do portu zagranicznego do chwili wyjścia z tego portu.

§ 12. Z tytułu zagranicznej podróży służbowej żołnierzowi przysługują:

- 1) diety;
- 2) zwrot kosztów noclegów lub ryczałt za nocleg;

- 3) zwrot kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej w formie ryczałtu;
- 4) zwrot kosztów leczenia oraz innych niezbędnych wydatków określonych przez przełożonego, który wydał polecenie odbycia zagranicznej podróży służbowej.

§ 13. 1. Dieta, o której mowa w § 12 pkt 1, przysługuje w wysokości obowiązującej dla docelowego państwa podróży służbowej.

2. Jeżeli zagraniczna podróż służbowa trwa:

- 1) nie dłużej niż dobę i wynosi:
 - a) do 8 godzin — przysługuje 1/3 diety,
 - b) ponad 8 do 12 godzin — przysługuje 1/2 diety,
 - c) ponad 12 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości;
- 2) dłużej niż dobę:
 - a) za każdą pełną dobę przysługuje dieta w pełnej wysokości,
 - b) za niepełną, ale rozpoczętą dobę — przysługuje dieta w wysokości, o której mowa w pkt 1.

3. Kwotę diety zmniejsza się o koszt otrzymanego za granicą bezpłatnego wyżywienia, przyjmując, że każdy bezpłatny posiłek stanowi odpowiednio:

- 1) śniadanie — 15 % diety;
- 2) obiad — 30 % diety;
- 3) kolacja — 30 % diety.

4. Za każdy dzień (dobę) pobytu w szpitalu lub innym zakładzie leczniczym za granicą żołnierzowi przysługuje 25 % kwoty diety.

§ 14. 1. Za nocleg żołnierzowi przysługuje zwrot poniesionych kosztów w wysokości potwierdzonej rachunkiem hotelowym, w granicach limitu ustalonego na ten cel.

2. W uzasadnionych przypadkach przełożony, który wydał polecenie odbycia zagranicznej podróży służbowej, może wyrazić zgodę na zwrot kosztów noclegu stwierdzonych rachunkiem, w wysokości przekraczającej limit, o którym mowa w ust. 1.

3. Żołnierzowi, który nie korzystał z noclegu w hotelu, przysługuje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 25 % limitu, o którym mowa w ust. 1.

4. Zwrot kosztów noclegu lub ryczałt za nocleg nie przysługuje za czas przejazdu oraz gdy żołnierzowi zapewniono bezpłatny nocleg.

§ 15. Wysokość diet, o których mowa w § 13, oraz limitów na pokrycie kosztów noclegu, o których mowa w § 14, określają przepisy w sprawie wysokości oraz

warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju, wydane na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy.

§ 16. Do przejazdów odbywanych w czasie zagranicznych podróży służbowych stosuje się odpowiednio przepisy § 6 i 7.

§ 17. 1. Żołnierzowi przysługuje ryczałt na pokrycie poniesionych kosztów dojazdu z dworca i do dworca kolejowego, autobusowego, portu lotniczego lub morskiego w miejscowości docelowej za granicą oraz w każdej innej miejscowości, w której żołnierz korzystał z noclegu, w wysokości jednej diety.

2. Żołnierzowi korzystającemu za granicą z dojazdów środkami komunikacji miejscowej przysługuje ryczałt na pokrycie ich kosztów w wysokości 10 % diety za każdą rozpoczętą dobę pobytu w zagranicznej podróży służbowej.

§ 18. Sumę należności pieniężnych przysługujących żołnierzowi z tytułu zagranicznej podróży służbowej zmniejsza się o kwotę środków pieniężnych otrzymanych od strony zagranicznej na cele związane z finansowaniem kosztów tej podróży.

§ 19. Jeżeli zagraniczna podróż służbowa trwa ponad 30 dni lub gdy państwem docelowym jest państwo pozaeuropejskie, przełożony może wyrazić zgodę na zwrot kosztów przewozu samolotem bagażu osobistego o wadze do 30 kg, liczonej łącznie z wagą bagażu opłaconego w cenie biletu.

§ 20. 1. W razie choroby żołnierzowi przysługuje zwrot udokumentowanych kosztów leczenia za granicą oraz lekarstw.

2. Nie podlegają zwrotowi koszty lekarstw, których nabycie za granicą nie było konieczne, koszty leczenia z zakresu kosmetyki oraz nabycia protez ortopedycznych, dentystrycznych i zakupu okularów.

3. Zwrot kosztów leczenia następuje ze środków finansowych pozostających w dyspozycji przełożonego, który zarządził odbycie zagranicznej podróży służbowej.

§ 21. 1. Żołnierz odbywający zagraniczną podróż służbową otrzymuje zaliczkę w walucie obcej na niezbędne koszty podróży i pobytu poza granicami kraju. Za zgodą żołnierza zaliczka może być wypłacona w walucie polskiej w wysokości stanowiącej równowartość zaliczki obliczonej w walucie obcej.

2. Rozliczenia kosztów zagranicznej podróży służbowej należy dokonać w walucie otrzymanej zaliczki, w walucie wymiennej albo w walucie polskiej, w terminie 14 dni od dnia zakończenia podróży.

3. Do rozliczenia należy załączyć dokumenty (rachunki) potwierdzające poszczególne wydatki; nie dotyczy to diet oraz wydatków objętych ryczałtami. Jeżeli uzyskanie dokumentu (rachunku) nie było możliwe, żołnierz jest obowiązany złożyć pisemne oświadczenie o dokonanych wydatku i przyczynach braku jego udokumentowania.

4. Obsługę finansową zagranicznej podróży służbowej, w zakresie wynikającym z ust. 1 i 2, realizuje przełożony, który zarządził odbycie zagranicznej podróży służbowej.

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2004 r.³⁾

Minister Obrony Narodowej: *J. Szmajdziński*

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 5 kwietnia 2001 r. w sprawie należności żołnierzy za podróże i przeniesienia służbowe (Dz. U. Nr 32, poz. 372), które traci moc, w zakresie uregulowanym w rozporządzeniu, z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

1449

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 24 maja 2004 r.

w sprawie sposobu dokumentowania kontroli operacyjnej prowadzonej przez Wojskowe Służby Informacyjne oraz przechowywania i przekazywania wniosków i zarządzeń, a także przechowywania, przekazywania oraz przetwarzania i niszczenia materiałów uzyskanych podczas prowadzenia tej kontroli

Na podstawie art. 26 ust. 6 ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o Wojskowych Służbach Informacyjnych (Dz. U. Nr 139, poz. 1326 i Nr 179, poz. 1750 oraz z 2004 r. Nr 19, poz. 177) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dokumentowanie kontroli operacyjnej prowadzonej przez Wojskowe Służby Informacyjne, zwane dalej „WSI”, odbywa się w sposób zapewniający ochronę danych identyfikujących żołnierza WSI i osoby udzielającej pomocy WSI przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych, form i metod wykonywania zadań WSI oraz zgromadzonych przez nie informacji, a także ochronę ich urządzeń, obiektów i obszarów.

2. Dokumentację dotyczącą prowadzenia kontroli operacyjnej sporządza się i oznacza w sposób przewidziany dla materiałów zawierających informacje niejawne stanowiące tajemnicę państwową.

§ 2. 1. Dokumentację kontroli operacyjnej stanowią:

- 1) wniosek Szefa WSI do Wojskowego Sądu Okręgowego w Warszawie, zwanego dalej „Sądem”, o zarządzenie lub przedłużenie kontroli operacyjnej;
- 2) zgoda Prokuratora Generalnego na złożenie przez Szefa WSI wniosku do Sądu o zarządzenie lub przedłużenie kontroli operacyjnej;
- 3) postanowienie Sądu o zarządzeniu lub przedłużeniu kontroli operacyjnej;
- 4) zgoda Prokuratora Generalnego na zarządzenie kontroli operacyjnej przez Szefa WSI w przypadkach niecierpiących zwłoki;

- 5) zarządzenie kontroli operacyjnej przez Szefa WSI w przypadkach niecierpiących zwłoki;
- 6) wniosek Szefa WSI do Sądu o udzielenie zgody na kontynuowanie kontroli operacyjnej zarządzanej przez Szefa WSI w przypadkach niecierpiących zwłoki;
- 7) postanowienie Sądu w sprawie udzielenia zgody na kontynuowanie kontroli operacyjnej zarządzanej przez Szefa WSI w przypadkach niecierpiących zwłoki;
- 8) wniosek Szefa WSI do Sądu o zezwolenie na odstąpienie od zniszczenia materiałów zgromadzonych podczas prowadzenia kontroli operacyjnej zarządzanej przez Szefa WSI w przypadkach niecierpiących zwłoki, w razie nieudzielenia przez Sąd zgody na kontynuowanie tej kontroli;
- 9) zgoda Prokuratora Generalnego na złożenie przez Szefa WSI wniosku do Sądu o zezwolenie na odstąpienie od zniszczenia materiałów zgromadzonych podczas prowadzenia kontroli operacyjnej zarządzanej przez Szefa WSI w przypadkach niecierpiących zwłoki, w razie nieudzielenia przez Sąd zgody na kontynuowanie tej kontroli;
- 10) postanowienie Sądu w sprawie zezwolenia na odstąpienie od zniszczenia materiałów zgromadzonych podczas prowadzenia kontroli operacyjnej zarządzanej przez Szefa WSI w przypadkach niecierpiących zwłoki, w razie nieudzielenia przez Sąd zgody na kontynuowanie tej kontroli;
- 11) zgoda osoby będącej nadawcą lub odbiorcą przekazu informacji na prowadzenie kontroli operacyjnej przez WSI;